सर्गः १८ गारवाद्यद्पि जातु मन्त्रणां दर्भनं प्रकृति काङ्कितं ददे।। तद्भवाचिववरावज्ञान्वना केवजेन चरणेन किल्पतं॥ ७॥ तं क्षतप्रणतयोऽनुजीवनः कोमजाग्रुनखरागभूषितं। भेजिरे नवदिवाकरात पर्यष्टपङ्कजतुजाधिरोद्यणं॥ ८॥

> गौरवादिति। मन्तिषां गौरवात् मान्यलात् जातु करा चित्प्रकृतिकाङ्कितं प्रजाप्रार्थितं दर्भनं यदिप दरै। तत् दर्भन दानं गवाचिवदरास्त्रिना वातायनादि हिर्गतेन केवसेन चर षेन किष्यतं निष्पादितं न तु मुखाद्यङ्गप्रदर्भनयेत्यर्थः॥ ७॥ तिमिति । कृतप्रणतयो विहित्तनमक्कारा अनुजीविने।ऽमा त्यासं अग्निवर्षस्य चर्षं भेजिरे विषेविरे किं॰ तं कोमसोस्दु सोऽद्युः किर्णायस्य ताह्येन नखरागेण भूषितं कुरितं अत एव नवदिवाकरस्य प्रातस्दितस्र्यस्थातपेन प्रभया सृष्टं स्थाप्तं यत् पद्धां पद्मं तस्य तुसा साम्यं अधिराद्यति गच्च तीति ताह्यं॥ ८॥